

Advokacie jako neustálý proces růstu

Na právníčině považuji za jednu z nejkrásnějších skutečností, že získáním onoho kýženého magisterského titulu vzdělávání nekončí, ba právě naopak. Ukončením právnické fakulty všechno teprve začíná! Právníčina s sebou nese nutnost pracovat na sobě celý život, takže představa, že po získání diplomu si konečně člověk odpočine od neustálého studia, je iluzí. Ať už magistři práv nastoupí na jakékoli „právnícké“ místo, sebevzdělávání je jejich celoživotním údělem (a mnohým z nás i radostí).

Určitý způsob vzdělávání si absolventi právnických fakult nesou s sebou do praxe z našich fakult. Jsou např. zvyklí, že tradiční papírové indexy z právnických fakult zpravidla zcela zmizely. Trošku rozpačitě mi pak často koncipienti s úsměvem sdělují, že v advokacii se pořád papíruje a že je to docela legrace a že v době Facebooku, Twitteru, Instagramu, YouTube, datových schránek, zaručených elektronických podpisů, oni tahají na svá školení jakési papírové archy či co. Jsme opravdu v 21. století?

Zamrzelo mne, když mi absolvent fakulty a nyní koncipient sděluje, že byl na školení, kde se opakují základy občanského práva, když by koncipienti potřebovali se dozvědět něco úplně jiného, a že to byla jen ztráta času. Rovněž tak mne překvapilo, když mi jiný absolvent říká, že on-line semináře od advokátní komory byly v době covidové dostupné jen pro malý omezený počet posluchačů, ačkoli na fakultách se on-line streamovaly pro celé ročníky o pěti stech či více studentech.

Vzdělávání právníků, ať už v rámci systému justice, státního zastupitelství či advokacie, si zasluhuje dle mého názoru velkou pozornost. Česká advokátní komora jakožto samosprávná korporace by měla svým členům nabízet způsob, jak rychle, levně a účelně získávat nové informace o vývoji oboru. Nemusí to být jen formou newsletterů či hromadných mailů. Možná by se ČAK mohla inspirovat na právnických fakultách, ať už našich či zahraničních. Možná by nebylo úplně špatné využít mezinárodních kontaktů (advokátní komora má svůj vlastní zahraničí odbor) a inspirovat se systémy advokátního vzdělávání v Německu, Rakousku či Polsku. Možná, že by nebylo od věci využít zkušeností, které nám vnutila doba covidová, tj. nutnosti využívat i internetové semináře a on-line přednášky přes Zoom, MS Teams apod. aplikace a dobře zaplatit ty všeobecně uznávané odborníky, kteří by koncipientům a advokátům své znalosti předali pomocí těchto moderních výukových metod. Zkrátka naučili je používat. Nebylo by od věci využít i YouTube či podobné platformy.

Nevím, jak vám, ale mně osobně se zdají poplatky odváděné advokáty Komoře celkem vysoké, a proto mám za to, že bychom od ní za ně měli dostávat nějaká hodnotná protiplnění. Jeden můj kolega z ročníku na to říká, že si předplácíme nejdražší časopis v ČR - Bulletin advokacie. Není to naivní představa. Za plnění má druhá smluvní strana obdržet hodnotné protiplnění. Právě tak to v soukromém právu učíme. Nebylo by tedy například možné, aby byl určitý počet školení ročně pro advokáty zdarma? Nešlo by pro nás, obyčejné advokáty (podle statistiky Komory je k letošnímu květnu zdaleka nejvíce ze všech 12 266 aktivních advokátů 10 132 samostatných), vyjednat nějakou hromadnou slevu na právnické programy jako ASPI nebo Beck-online apod.? Nebylo by možné nabídnout advokátům nějaké vzorové dokumenty zdarma či alespoň za symbolický poplatek? A co třeba slevy pro advokáty na nové počítače či auta? Nešlo by vyjednat nějaký advokátský tarif od mobilního operátora? Stát (nejen stát, ale i např. Masarykova univerzita) nakupuje centrálně kdeco, a nejen ceny software či telefonních tarifů se pak pohybují někde úplně jinde. Kdo nebude mít zájem

o tyhle základní služby, budiž mu přáno. Ale pro nás obyčejné advokáty by byly fakt super! Je nás přece tolik a jsme sdružení v jedné korporaci, která pro nás toho může udělat opravdu mnoho! My, advokátky, advokáti a advokátní koncipientky i koncipienti, máme přece velký obchodní potenciál!

A nemohla by Komora, pěkně prosím, konečně nějak vylobbovat zvýšení advokátního tarifu?! Ještě štěstí, že většina z nás pracuje v hodinových sazbách. Odpovědná advokacie vyžaduje čas a preciznost. Nemůžeme to sekat jak Baťa cvičky.

Když jsem byla děkankou brněnské právnické fakulty, často jsem slyšela, když jsem chtěla změnit „tradiční tok řeky“, odpověď: „to nejde“. Kavárna na právnické fakultě? No, to přece nejde! Více právních klinik a větší zapojení externistů – odborníků z praxe (soudců, advokátů) do výuky? Ale to přece nejde! Získat pořádné sponzorské dary z businessu pro vědu? To je čiré bláznovství! Je mi líto, ale odpovím „to nejde“, a priori nevěřím a životní zkušenost mne naučila, že má nedůvěra k nim je oprávněná. Zpravidla se za těmito odpověďmi skrývají úplně jiné právní (či neprávní) skutečnosti než objektivní nemožnost plnění. Myslím, že základní moudrostí člověka je rozlišit, co změnit lze a co nikoli. Ty věci, které změnit jdou, ty je třeba změnit, chceme-li. A ty, které změnit nejdou, s těmi je třeba se naučit žít. Ale některé věci prostě změnit jdou, ačkoli je nám tvrzeno, že „to nejde“. Záleží pouze na nás...

prof. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D.,
advokátka, emeritní děkanka Právnické fakulty MU

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 2/2021

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)